

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 31 sierpnia 2011 r.

w sprawie uznania Maroka w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 6020)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/520/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

w grudniu 2006 r. W toku tej inspekcji rozpoznano określone niedociągnięcia w systemach szkoleń i wystawiania świadectw.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3 akapit pierwszy,

(3) Komisja dostarczyła państwom członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny.

uwzględniając wniosek złożony przez Cypr w dniu 13 maja 2005 r.,

(4) Pismami z dnia 4 lutego 2009 r. i 9 marca 2010 r. Komisja zażądała od Maroka należytego udokumentowania, że wskazane niedociągnięcia zostały naprawione.

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) W odpowiedziach z dnia 13 maja, 29 maja i 2 kwietnia 2010 r. oraz z dnia 4 stycznia 2011 r. władze Maroka przedstawiły wymagane informacje i dowody dotyczące zastosowania odpowiednich i wystarczających działań naprawczych pozwalających na usunięcie wszystkich niedociągnięć określonych podczas przeprowadzonej oceny zgodności.

(1) W myśl dyrektywy 2008/106/WE każde z państw członkowskich może uznać, w drodze potwierdzenia, odpowiednie świadectwa wystawiane marynarzom przez państwa trzecie, pod warunkiem że przedmiotowe państwo trzecie zostało uznane przez Komisję. Takie państwo trzecie ma obowiązek spełniać wszystkie wymogi Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) z 1978 r. (konwencji STCW)⁽²⁾, w brzmieniu zmienionym w 1995 r.

(6) Występujące w dalszym ciągu niedociągnięcia dotyczą, z jednej strony, braku obowiązujących przepisów w odniesieniu do wyposażenia szkoleniowego, jak również wymaganych kwalifikacji i szkoleń instruktorów i egzaminatorów, a z drugiej strony, braku wyposażenia szkoleniowego w głównym ośrodku edukacyjnym i szkoleniowym w Maroku. Wystąpiono zatem do władz marokańskich o zastosowanie dalszych działań naprawczych w tym zakresie. Wspomniane niedociągnięcia nie dają jednak powodów do zakwestionowania ogólnego poziomu zgodności marokańskich systemów w zakresie kształcenia i szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw z konwencją STCW.

(2) Pismem z dnia 13 maja 2005 r. Cypr złożył wniosek o uznanie Maroka. Na wniosek władz cypryjskich Komisja oceniła systemy kształcenia i szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w Maroku w celu sprawdzenia, czy kraj ten spełnia wymagania konwencji STCW i czy podjęto odpowiednie działania w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw. Wspomnianą ocenę oparto na wynikach kontroli wyjaśniającej przeprowadzonej przez ekspertów z Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu

(7) Wyniki oceny zgodności oraz analizy przedłożonych przez rząd Maroka odpowiedzi wskazują, że Maroko spełnia wszystkie wymogi konwencji STCW oraz podjęło stosowne środki naprawcze i zapobiegające oszustwom w odniesieniu do świadectw. Państwo to powinno zatem zostać uznane przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

⁽²⁾ Konwencja przyjęta przez Międzynarodową Organizację Morską.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli dnia 31 sierpnia 2011 r.

Artykuł 1

Maroko uznaje się niniejszym do celów art. 19 dyrektywy 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw.

W imieniu Komisji

Siim KALLAS

Wiceprzewodniczący
